

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 69/2024-12

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Libora Duľu a zo sudcov Ladislava Duditša (sudca spravodajca) a Miroslava Duriša v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľov [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED]

[REDACTED], zastúpených Mgr. Marekom Gutikom, advokátom, Armádna 5, Trenčín, proti príkazu Mestského súdu Bratislava I sp. zn. 8Tp/87/2023-2-V-MS BA I z 8. októbra 2023 na domovú prehliadku takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľov a skutkový stav veci

1. Sťažovatelia ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 11. decembra 2023 namietajú porušenie základného práva na nedotknuteľnosť obydlia podľa čl. 21 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 12 ods. 1 a 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a práva na rešpektovanie súkromného a rodinného života podľa čl. 8 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) príkazom v záhlaví označeného mestského súdu. Navrhujú zrušiť namietaný príkaz, priznať finančné zadosťučinenie a náhradu trov konania.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že uzneseniami vyšetrovateľa Prezídia Policajného zboru, národnej kriminálnej agentúry, odboru Západ ČVS: PPZ-188/NKA-ZA4-2022 z 24. októbra 2022 a zo 4. apríla 2023 bolo začaté trestné stíhanie vo veci spáchania pokračovacieho zločinu skrátania dane a poistného podľa § 276 ods. 1, 4 Trestného zákona. Prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky s poukazom na dovtedajšie výsledky vyšetrovania navrhol 6. októbra 2023 vydanie príkazu na vykonanie domovej prehliadky, pretože existovalo dôvodné podozrenie, že obchodná spoločnosť [REDACTED] v spolupráci s ďalšími označenými obchodnými spoločnosťami predstierala a následne pred správcom dane

deklarovala existenciu a určitý spôsob uskutočnenia zdaniteľných plnení na účely obchádzania daňových povinností, resp. zabezpečenia si daňových zvýhodnení, na ktoré by inak nemala oprávnenie a ktorých výsledkom bolo účelové zníženie daňovej povinnosti. Podľa zabezpečených dôkazov sa na uvedenom konaní (predstieranie existencie a uskutočnenia zdaniteľných plnení – prenájmu vozidiel pre spoločnosť [REDAKOVANÉ]) mali podieľať aj obchodné spoločnosti [REDAKOVANÉ] (od augusta do decembra 2017, počas roka 2018) a [REDAKOVANÉ] (od marca do júla 2017).

3. Mestský súd považoval návrh prokurátora za dôvodný a namietaným príkazom nariadil domovú prehliadku u sťažovateľa 1, ktorá bola vykonaná 10. októbra 2023 v byte, ktorého vlastníčkou je sťažovateľka 2 a ktorý užívajú všetci sťažovatelia. Príkaz odôvodnil existenciou dôvodného podozrenia, že v byte a príslušných priestoroch sa nachádzajú veci dôležité pre trestné konanie (počítače a mobilné telefóny, ktorých používateľom je sťažovateľ 1, iné veci súvisiace s vyšetrovanou trestnou činnosťou, účtovníctvo spoločnosti [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ] v listinnej podobe alebo na nosiči informácií, počítače alebo iné elektronické zariadenia, na ktorých by mohlo byť predmetné účtovníctvo vyhotovené alebo uložené). Poukázal na skutočnosť, že sídlo spoločnosti [REDAKOVANÉ] v rozhodnom období bolo virtuálne, existuje predpoklad, že sťažovateľ 1 ako konateľ mal účtovníctvo uskladnené na adrese svojho trvalého pobytu. Od mája 2016 do decembra 2017 bol totiž konateľom spoločnosti [REDAKOVANÉ] a od apríla 2015 do augusta 2017 konateľom spoločnosti [REDAKOVANÉ], existuje tak odôvodnený predpoklad, že listiny súvisiace s podnikateľskou činnosťou týchto spoločností vyhotovoval on. Je dôvodné usudzovať, že v byte uňho by sa mohla nachádzať časť účtovníctva týkajúca sa spoločností participujúcich na prenájme vozidiel a bannerov spoločnosti [REDAKOVANÉ] na preteky rallye v rozhodnom období, účtovníctvo označených spoločností, počítače alebo zariadenia, na ktorých by mohlo byť uložené, a mobilné telefóny, v ktorých sa môže nachádzať komunikácia sťažovateľa 1 a osôb participujúcich na popísaných obchodných vzťahoch.

4. V rámci domovej prehliadky boli dobrovoľne vydané, resp. odňaté veci, ktoré sú uvedené v zápisnici o vykonaní domovej prehliadky.

II.

Argumentácia sťažovateľov

5. V namietanom príkaze nie je uvedené, že spoločnosť [REDAKOVANÉ] má právneho nástupcu (spoločnosť [REDAKOVANÉ]). Sťažovateľ 1 nebol v rozhodnom období ani štatutár, ani spoločník spoločnosti [REDAKOVANÉ]. Na strane 5 v druhom odseku príkazu nie je uvedené obdobie, počas ktorého sa mali udiať uvedené skutočnosti (prenájom [REDAKOVANÉ]), sťažovateľ 1 o nich nemá žiadnu vedomosť.

6. Mestský súd sa pri posúdení proporcionality nezaoberal tým, či vydanie príkazu na domovú prehliadku má ustúpiť právu na ochranu súkromia, nevysporiadal sa s dlhším časovým odstupom od údajného protiprávneho konania ku dňu vydania príkazu, s dôvodným predpokladom, či sa zhmotnené informácie môžu nachádzať v obydli sťažovateľa 1, či hrozí nebezpečenstvo zmarenia, zničenia či straty vecí v dôsledku nenariadenia domovej prehliadky a či je možné veci zaistiť menej invazívnym spôsobom. Neskúmal vôbec skutočnosť, že skutok sa mal stať v čase, keď obydlie nebolo vo vlastníctve sťažovateľky 2. Charakter skutku a uplynutie doby oslabuje dôvodnosť

podozrenia, že sťažovateľ 1 bude v obydlí držať či vôbec mať veci dôležité pre trestné konanie. Odôvodnenie príkazu preto treba považovať za ústavne neudržateľné, bez rozumného odôvodnenia súd uprednostnil invazívny zásah v podobe domovej prehliadky pred ochranou súkromia sťažovateľa (III. ÚS 455/2022).

7. Vymedzenie vecí dôležitých pre trestné konanie je najvšeobecnejšie, nie sú v ňom ani druhovo špecifikované žiadne veci. Sťažovatelia odkazujú na neudržateľnosť takéhoto vymedzenia pri citovaní záverov z rozhodnutia sp. zn. III. ÚS 455/2022. O neohraničenom intervale vecí, ktoré môže vyšetrovateľ odňať, svedčí dôraz na mobilné telefóny a počítače. Sudca sa vôbec nezaobrá logikou príkazu, ktorý predpokladá, že užívatelia majú bežne v domácnosti mobilné telefóny a techniku, ktorej vek presahuje 6 rokov, pričom k rýchlemu vývoju informatizácie je zastaraná.

8. Mestský súd úplne rezignoval na svoju úlohu, zlyhal v kontrolnom reťazci, mechanicky sa stotožnil s návrhom prokurátora úradu špeciálnej prokuratúry. Sťažovatelia upriamujú pozornosť na totožnosť časti odôvodnenia príkazu a návrhu. V odôvodnení sa nachádza odkaz na výpoveď [REDAKOVANÉ], o ktorom je z medializovaných informácií známe, že je profesionálny kajúcnik, ktorý v rámci zníženia trestu vypovedá čokoľvek na kohokoľvek, je nedôveryhodný svedok. V odôvodnení nie je žiadna skutočnosť, ktorá by zakladala akékoľvek podozrenie, že v obydlí sťažovateľov sa nachádzajú veci dôležité pre trestné konanie.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

9. Ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľov predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“). Na predbežnom prerokovaní ústavný súd potom preskúmal, či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

10. Predmetom ústavnej sťažnosti je namietané porušenie práv garantovaných ústavou a dohovorom v súvislosti s nariadenou a vykonanou domovou prehliadkou u sťažovateľa 1 v byte, ktorý má sťažovateľka 2 vo výlučnom vlastníctve a ktorý užívali všetci sťažovatelia.

11. Vo vzťahu k namietanému príkazu mestského súdu na domovú prehliadku je potrebné uviesť, že ochrana obydlia je súčasťou širšej kategórie ochrany súkromia, ktorá je zakotvená vo viacerých článkoch ústavy (čl. 16 ods. 1, čl. 19 ods. 2, čl. 21 ods. 1), no v dohovore je obsiahnutá len v čl. 8. Obsah základných práv podľa ústavy je potrebné vykladať v intenciách korešpondujúcich práv podľa dohovoru a rozhodnutí Európskeho súdu pre ľudské práva [ďalej len „ESLP“ (II. ÚS 467/2022, IV. ÚS 347/2022, I. ÚS 479/2022)]. Pri sťažnostiach pre porušenie čl. 8 dohovoru upriamuje ESLP svoju pozornosť na skúmanie ospravedlniteľnosti takéhoto zásahu z pohľadu limitov vymedzených čl. 8 dohovoru. Najprv sa posudzuje legalita, teda či k zásahu došlo na základe zákona, následne legitímnosť, teda či k zásahu došlo pre účely niektorého zo záujmov podľa čl. 8 ods. 2 dohovoru, a napokon proporcionalita, teda či zásah bol nevyhnutný na dosiahnutie sledovaného cieľa. V záujme rešpektovania proporcionality ESLP zvýraznil potrebu selektovať z viacerých dostupných možností na dosiahnutie cieľa tak, aby bola zachovaná rovnováha medzi právom jednotlivca na súkromie a záujmami štátu (rozsudok ESLP z 28. 1. 2003 vo veci Peck proti Spojenému kráľovstvu, sťažnosť č. 44647/98).

12. V posudzovanom prípade došlo k obmedzeniu domovej slobody sťažovateľov na zákonomnom podklade, ktorý predstavuje § 99 a nasledujúce ustanovenia Trestného poriadku, pričom toto obmedzenie sledovalo legitímny cieľ – verejný záujem na odhalení a objasnení trestnej činnosti. Naplnenie týchto kritérií sťažovateľa bližšie ani nenamietali. Sťažovatelia vyčítali len konkrétne nedostatky odôvodnenia príkazu a nedostatočný opis vecí, ktoré mali byť odňaté.

13. Podľa Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní rozhodujú formou príkazov aj v prípade, ak sa rozhoduje o invazívnych zásahoch do ľudských práv a slobôd. Ide o rozhodovanie v prípravnom konaní, keď sa na ich základe získavajú dôkazy dôležité pre ďalšie vedenie trestného konania. Otázka, či je odôvodnenie príkazu v súlade s ústavnými požiadavkami, je spôsobilá byť predmetom ústavného prieskumu zameraného na to, či sa všeobecný súd primerane zaoberal posudzovaním kritérií legitimacy a proporcionality nariadenia domovej prehliadky, ktorú uprednostnil pred ústavne chránenou hodnotou základného práva na ochranu súkromia.

14. Požiadavky na kvalitu odôvodnenia príkazov sa odvíjajú aj od štádia trestného konania, v ktorom sú vydávané. V počiatočných štádiách trestného konania nemožno od odôvodnenia príkazov vyžadovať takú kvalitu odôvodnenia, aká sa vyžaduje od rozhodnutí, ktorými sa trestné konanie alebo jeho štádium finalizuje. Orgán činný v trestnom konaní v počiatočnom štádiu konania vyhľadáva dôkazy, a preto nedisponuje takým množstvom informácií na odôvodnenie príkazov, keďže informácie dôležité pre trestné konanie aj na základe príkazov získava (IV. ÚS 347/2022). Vzhľadom na to, že vykonaním príkazu na domovú prehliadku dochádza k invazívnemu zásahu do práva na súkromie, je dôležité, aby súd racionálne odôvodnil potrebu vykonania domovej prehliadky konkrétnymi skutočnosťami zaoberajúcimi sa jednak legitímnym cieľom – verejným záujmom na odhalení trestnej činnosti, ako aj proporcionalitou, teda tým, či vykonanie domovej prehliadky prevažuje nad ochranou súkromia (II. ÚS 467/2022). Súd má pred vydaním príkazu na domovú prehliadku skúmať najmä to, (i) či existuje dôvodné podozrenie, že v obydlí sa nachádza vec dôležitá pre trestné konanie, (ii) či existuje nebezpečenstvo zmarenia, zničenia či straty tejto veci, (iii) či je možné vec zaistiť menej invazívne ako domovou prehliadkou. To umocňuje požiadavku racionálneho odôvodnenia príkazu, a to aj z toho aspektu, že osoba dotknutá realizáciou príkazu nemá oprávnenie dať ho preskúmať opravným prostriedkom v systéme všeobecného súdnictva.

15. Povinnosť riadneho odôvodnenia nie je porušená, ak je rozhodnutie založené na podrobnej a detailnej žiadosti prokurátora (rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-349/21). Dôležité je, aby príkaz bol autentickým záverom súdu, čomu nebráni pridržiavanie sa súdu argumentov v žiadosti prokurátora.

16. Kritérium proporcionality aplikované pri posudzovaní zásahov do súkromia vyžaduje adekvátne vyváženie dvoch navzájom si konkurujúcich záujmov, v konkrétnom prípade záujmu sťažovateľa (garancia domovej slobody), na druhej strane verejného záujmu na odhalení trestnej činnosti a na potrestaní páchatel'ov. Z hľadiska ústavnej akceptovateľnosti príkazu je rozhodujúce, či bol zásah do súkromia primeraný, teda či zodpovedal požiadavke proporcionality. Inak povedané, či súd zohľadnil všetky relevantné okolnosti prípadu, ktorými boli povaha vyšetřovaného trestného činu, pozícia sťažovateľa vo veci, potenciálne možnosti orgánov činných v trestnom konaní pri zabezpečovaní dôkazov a špecifikácia rozsahu vykonania domovej prehliadky.

17. Judikatúra EŠLP v súvislosti so zásahmi do domovej slobody zvykne pri posudzovaní kritéria proporcionality v prvom rade skúmať, či boli dotknutému subjektu poskytnuté dostatočne účinné záruky proti zneužitiu domovej prehliadky v podobe súdnej kontroly vykonanej spravidla formou predchádzajúceho súhlasu sudcu s domovou prehliadkou.

18. Ústavný súd je toho názoru, že dôvody, ktoré mestský súd vo vydanom príkaze prezentoval, neboli vágne a spolu s návrhom prokurátora, podnetom vyšetrovateľa a ďalšími podkladmi poskytovali podrobnú identifikáciu dôvodov zakladajúcich podľa názoru orgánov činných v trestnom konaní u sťažovateľa 1 dôvodné podozrenie z účasti na vyšetrovanej trestnej činnosti, na čo logicky nadväzoval záver o možnej prítomnosti vecí súvisiacich s predmetnou trestnou činnosťou v obydlí užívanom aj ostatnými sťažovateľmi. Príkaz na domovú prehliadku spolu s ostatnými podkladmi, na základe ktorých bol príkaz vydaný, poskytovali dostatočne rozsiahlu špecifikáciu dôvodov prehliadky obydliá sťažovateľov. Prerokovaná vec sa preto ústavnému súdu nejaví byť prejavom rezignovania súdu na svoju úlohu.

19. Namietaný príkaz na domovú prehliadku bol vydaný v už začatom trestnom konaní vo veci hospodárskej (daňovej) trestnej činnosti. Sudca pre prípravné konanie odôvodnil namietaný príkaz s poukazom na dôvodné podozrenie zo spáchania daňovej trestnej činnosti podľa § 276 ods. 1 a 4 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že sťažovateľ 1 bol vo vymedzenom období konateľom obchodných spoločností, ktoré mali vo vytvorenom reťazci nereálnych (len fakturovaných) obchodov bez existencie hospodárskej podstaty predstierať existenciu a uskutočnenie zdanieľných plnení (prenájom vozidiel) pre spoločnosť [REDAKOVANÉ] na účely obchádzania daňových povinností, a preto sudca pre prípravné konanie považoval za odôvodnený predpoklad, že sťažovateľ 1 ako konateľ vyhotovoval faktúry a iné listiny súvisiace s podnikateľskou činnosťou týchto spoločností. Podľa sudcu bol na základe dosiaľ známych skutočností dôvodný predpoklad, že v uvedenom byte budú nájdené počítače a mobilný telefón, ktorých používateľom je sťažovateľ 1, účtovníctvo súvisiace s popísanou činnosťou, prípadne iné veci súvisiace s trestnou činnosťou. Sídlo spoločnosti [REDAKOVANÉ] bolo v rozhodnom období virtuálne, existuje predpoklad, že sťažovateľ 1 ako konateľ ho mal uskladnené na adrese svojho pobytu. V príkaze je uvedené, že nehnuteľnosť, v ktorej má byť vykonaná domová prehliadka, je vo vlastníctve sťažovateľky 2, ktorá je družkou sťažovateľa 1 (ten bol toho času podozrivou osobou).

20. Zo zápisnice o vykonaní domovej prehliadky ČVS: PPZ-188/NKA-ZA4-2022 spísanej 10. októbra 2023 vyplýva, že po predchádzajúcej výzve podľa § 104 Trestného poriadku osoba, u ktorej mala byť prehliadka vykonaná, teda sťažovateľ 1 dobrovoľne vydal veci (mobilný telefón, 3 iPady, odovzdávací protokol o reklame 2015 + 9 ks reklamných časopisov [REDAKOVANÉ], 3 ks DVD nosičov [REDAKOVANÉ]). Vydaný bol aj notebook Lenovo, ktorého majiteľom je [REDAKOVANÉ], a zaistená bola aj vec „Lenovo – [REDAKOVANÉ]“. Zo zápisnice o vykonaní domovej prehliadky nevyplýva, že by sťažovateľ 1 vzniesol námietku proti jej obsahu ani priebehu prehliadky.

21. Postavenie sťažovateľa 1 ako podozrivého sa opieralo o uchopiteľné dôvody. Sťažovateľka 2 ako vlastníčka dotknutého obydliá tým, že umožnila jeho užívanie aj ďalšej osobe, vzala na seba riziko prípadného zásahu do svojho súkromia, ktorý bol s touto osobou spojený. Podstatné pre posúdenie veci je, či v relevantnom čase nariadenia domovej prehliadky predostrel súdny príkaz

dostatočné argumenty osvedčujúce dôvodné podozrenie (nie absolútnu istotu) o prítomnosti vecí dôležitej pre trestné konanie v dotknutom obydli. Rozhodovanie o dôvodoch na nariadenie prehliadky môže byť zo svojej podstaty vedené iba v rovine určitej pravdepodobnosti (nie istoty), pretože v prípravnom konaní zhromaždené dôkazy a iné informácie nie sú úplné. Dôvodom na zrušenie napadnutého príkazu by mohlo byť len celkom absentujúce odôvodnenie či iný závažný exces majúci ústavnoprávnu dimenziu (pozri napr. uznesenie Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. III. ÚS 1675/12 z 5. februára 2013).

22. Podľa ústavného súdu už povaha trestnej činnosti, pre ktorú sa trestné konanie vedie, umožňuje odôvodnene predpokladať existenciu fyzických alebo elektronicky uchovaných dôkazov týkajúcich sa ekonomickej agendy obchodných spoločností, ktoré mali participovať na trestnej činnosti a ktorých konateľom bol v rozhodnom období sťažovateľ 1.

23. Potenciálne relevantné dôkazy – účtovné dokumenty, obchodná komunikácia sťažovateľa 1 a nosiče takéto informácie obsahujúce a súvisiace so stíhanou trestnou činnosťou nebolo možné zabezpečiť inak ako ich zaistením u podozrivej osoby, ktorá nimi mohla disponovať. Rozsah domovej prehliadky bol príkazom súdu náležite limitovaný, keďže príkaz obsahoval pomerne presnú identifikáciu vecí, na ktoré sa mala prehliadka sústrediť a obmedziť. Sťažovateľmi namietaná časť výroku „iné veci súvisiace s trestnou činnosťou“ sa pri zúženom zameraní len na ňu javí byť všeobecná, avšak po zohľadnení predchádzajúceho a nasledujúceho riadku je to možné označiť za ústavne prijateľný opis vecí. Obsahuje totiž v zhode s odôvodnením príkazu jasné označenie vecí používaných sťažovateľom 1 (počítače, mobilné telefóny, resp. ich obsah – obchodná komunikácia), účtovníctvo konkrétnych spoločností, resp. nosiče, na ktorých by mohlo byť vyhotovené alebo uložené.

24. K námietke sťažovateľa 1, že nebol v rozhodnom období štatutárnym orgánom spoločnosti [REDAKOVANÉ] a nemá vedomosť o prenájme vozidla [REDAKOVANÉ], ústavný súd uvádza, že namietaný príkaz v odkazovanej časti (poukazovanie na absenciu oprávnenia uskutočniť deklarované plnenie) naozaj nezohľadňuje, že sťažovateľ 1 v máji až júli 2018 už nevykonával funkciu štatutárneho orgánu uvedenej spoločnosti, resp. bližší časový údaj o prenajímaní vozidla [REDAKOVANÉ]. Avšak už z bezprostredne predchádzajúceho odseku odôvodnenia príkazu vyplýva, že podľa prokuratúry a súdu existovalo dôvodné podozrenie, že spoločnosť mala predstierať zdaniteľné plnenia v období od augusta do decembra 2017, čo je obdobie prelínajúce sa s pôsobením sťažovateľa 1 v orgánoch tejto spoločnosti. Mala tomu nasvedčovať okrem iného výpoveď sťažovateľmi namietaného svedka [REDAKOVANÉ]. K inštitútu spolupracujúceho svedka ústavný súd v bližšom odkazuje na závery uvedené v bodoch 41 a 55 nálezu č. k. IV. ÚS 14/2019-42 z 1. decembra 2020. Hodnotenie hodnovernosti tvrdení svedka je primárnou úlohou orgánov aplikácie práva, do ktorého ústavný súd v zásade nevstupuje. K čiastkovému hodnoteniu vykonaných dôkazov dochádza aj vo fáze prípravného konania. Výhrady sťažovateľov sú však príliš všeobecné a na okolnosti ich prípadu nekonkrétne na prijatie záveru o ústavnej neudržateľnosti v namietanom príkaze uvedeného čiastkového záveru o existencii dôvodného predpokladu či podozrenia, že v obydli sa nachádza vec dôležitá pre trestné konanie. Ústavný súd preto konštatuje prijateľnosť záveru mestského súdu o prítomnosti relevantných informácií o podozrení sťažovateľa 1 z páchania trestnej činnosti a prechovávaní vecí dôležitých pre trestné konanie v jeho obydli.

25. Z odôvodnenia namietaného príkazu je zrejmé, že menej invazívne možnosti orgánov činných v trestnom konaní zadovážiť si veci dôležité pre trestné konanie mimo obydlia sťažovateľov boli v rámci trestného stíhania obmedzené (III. ÚS 455/2022). Mestský súd v tejto súvislosti odkázal na charakter trestného stíhania a páchatel'a a neexistenciu účinného procesného postupu, ktorým by bolo možné získať relevantné dôkazy a riadne zadokumentovať stíhanú trestnú činnosť, stotožniť prípadne aj iné osoby, ktoré umožnili alebo vytvorili podmienky na spáchanie vyšetrovanej závažnej trestnej činnosti.

26. V namietanom príkaze absentuje odôvodnenie, či existuje nebezpečenstvo zmarenia, zničenia či straty označených vecí dôležitých pre trestné konanie v dôsledku nenariadenia domovej prehliadky. Podľa ústavného súdu nejde o taký nedostatok, ktorý by z hľadiska odôvodnenia namietaného príkazu bez ďalšieho znamenal, že došlo k neprípustnému uprednostneniu verejného záujmu pred právom na ochranu súkromia sťažovateľov. Neskúmanie skutočností, že sa skutok mal stať v čase, keď obydlie nebolo vo vlastníctve sťažovateľky 2, nepovažuje ústavný súd za nedostatok namietaného príkazu, primárne vzhľadom na mestským súdom uvedené zistenie, že pri spoločnosti [REDAKOVANÉ] bolo jej sídlo „virtuálne“ a bol tak predpoklad, že jej účtovníctvo bude na adrese pobytu sťažovateľ'a 1. Ani neuvedenie právneho nástupcu spoločnosti [REDAKOVANÉ] nepovažuje ústavný súd za zásadný nedostatok namietaného príkazu, ktorý by nutne viedol k záveru o jeho neústavnosti. Nevysporiadanie sa s časovým odstupom od údajného protiprávneho konania do dňa vydania namietaného príkazu nepovažoval v tomto prípade aj vzhľadom na charakter stíhaného konania ústavný súd za dôvod dostatočne oslabujúci dôvodnosť podozrenia, že sťažovateľ 1 môže držať v obydlí vec, resp. mať veci dôležité pre trestné konanie.

27. Z obsahu zápisnice o vykonanej prehliadke jasne vyplýva, že samotnému vykonaniu prehliadky predchádzala výzva na dobrovoľné vydanie vecí, ktorej bolo vo väčšej časti vyhovené (väčšina vecí bola dobrovoľne vydaná), a prehliadka bola vykonaná za účasti nezávislej osoby. Súhrn už uvedených faktorov podľa názoru ústavného súdu svedčí v prospech záveru o primeranosti vykonaného zásahu. Oproti nim stojí s veľkou pravdepodobnosťou možný, negatívny dopad vykonaného zásahu na sťažovateľov v ich okolí, čo je následok nevyhnutne spojený s domovou prehliadkou vykonávanou v bytovom dome obývanom okrem sťažovateľov komunitou susedov. Početná skupina na prvom mieste uvedených faktorov však posúva celkové hodnotenie situácie v prospech primeranosti vykonaného zásahu.

28. Ústavný súd po preskúmaní namietaného príkazu mestského súdu, ako aj zápisnice o vykonaní prehliadky konštatuje, že namietaný príkaz nevykazuje znaky zjavnej neodôvodnenosti, svojvôle, resp. arbitrárnosti. Mestský súd poskytol dostatočné dôvody vo vzťahu k jej účelu spočívajúcemu v zaistení vecí dôležitých pre trestné konanie. Napokon v rámci pravidla proporcionality konštatoval nemožnosť zabezpečenia predmetných vecí miernejšími prostriedkami, resp. iným spôsobom, ako ich zaistením pri domovej prehliadke.

29. Podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu o zjavne neopodstatnenú ústavnú sťažnosť ide vtedy, keď namietaným postupom alebo namietaným rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok príčinnej súvislosti medzi označeným postupom alebo rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci a základným právom alebo slobodou, ktorých porušenie sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú preto možno považovať ústavnú sťažnosť, pri ktorej

predbežnom prerokovaní ústavný súd nezistí žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, ktorej reálnosť by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, IV. ÚS 136/05, III. ÚS 198/07, I. ÚS 348/2019).

30. Vzhľadom na uvedené je potrebné konštatovať, že medzi namietaným príkazom mestského súdu a namietaným porušením čl. 21 ods. 1 a 2 ústavy a čl. 12 ods. 1 a 2 listiny a čl. 8 ods. 1 dohovoru neexistuje príčinná súvislosť, preto je ústavná sťažnosť sťažovateľov v tejto časti zjavne neopodstatnená a z toho dôvodu ju ústavný súd odmieta podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 20. februára 2024

Libor Duľa
predseda senátu